

ντ' εὔταει με! (τόσα καλά τοῦ ἔκαμα καὶ κοίταξε τί μοῦ κάμνει αὐτὸς ὁ ἀπάνθρωπος! Ὁ ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου εἰς τὸ εὔταει διὰ τὸ προηγούμενον ἐρωτηματικὸν ντό-ντ') Χαλδ. Ἐγὼ ἀτόσα καλά ἐποίκ' ἄτον κ' ἐκεῖνος ἐφάνθεν ἀπάρθεπος Κερασ.

άπανινά ἐπίρρ. Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀπανινός.

Κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξέχη τι: *Κολυμπῶ ἀπανινά* (κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξέχουν αἱ χεῖρες τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης).

άπανινός ἐπίθ. Πελοπν. (Οἶν.) Σῦρ. Χίος — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. παρ' νός Θράκ. (Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπάνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινός. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. κάτω-κατινός. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ὁ ἀνωτέρω εὐρισκόμενος ἔνθ' ἄν.: *Βγάλε τ' ἀπανινὸ σκέπασμα ἀπὸ τὸ κρεβάτι* Χίος || Φρ. Ὁ παρ' νός ὁ ταδακᾶς ἔν' ἄδειος (ἐπὶ ἀνοήτου. ταδακᾶς = ὄροφος) Σαρεκκλ.

άπάννιστος ἐπίθ. πολλαχ. ἀπάννιστους Μακεδ. Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παννιστός < παννίζω.

1) Ὁ μὴ καθαρισθεὶς διὰ τῆς πάννης ἀπὸ τοὺς ἄνθρακας καὶ τὴν στάκτην, ἐπὶ φούρνου Μακεδ. Συνών. ἀπάννιστος 3. 2) Ὁ μὴ μαρανθεὶς, κυρίως ἐπὶ χόρτων πολλαχ.: *Ἀπάννιστα χόρτα*. Συνών. ἀμαράγγιστος.

άπάννιστος ἐπίθ. πολλαχ. καὶ Πόντ. (Τραπ.) ἀπάν- ςτους βόρρ. ιδιῶμ. ἀπάννιστος Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *παννιστός < παννίζω.

1) Ὁ μὴ γενόμενος λευκὸς ὡς παννὶ Πόντ. (Τραπ.): *Ἡ χρά τ' ἀπάννιστον ἔν'* (χρά = χροιά, ὄψις). 2) Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον δὲν ἐφόρεσέ τις ἀκόμη, καινουργίης, ἐπὶ ἐνδυμάτων Θράκ. (Περίστασ. κ. ἀ.) Κύπρ.: *Ἀπάννιστα φορέματα* Θράκ. *Ἐπέθανεν ἡ μάνα της τὸ ἄφηκεν τὰ ροῦχα της ἀπάννιστα* Κύπρ. *Ποῦ νὰ μείνουν ἀπάννιστα τὰ ροῦχα σου!* (ἀρά) Περίστασ. Συνών. ἀβάλτος 2, ἀβάλωτος 2, ἀγγιχτός 2, ἀγκαίνιστος 2, ἀλάτρευτος 2, ἀμεταχείριστος, ἀνέργιος 1, ἄπαννος 1, ἄπιαστος, ἀφόρετος, καινούργιος. 3) *Ἀπάννιστος* 1, ὁ ἰδ., πολλαχ.: *Ἀπάννιστος εἶν' ὁ φούρνος καὶ μὴ βάλῃς μέσα τὰ ψωμιά*.

άπαννος ἐπίθ. Κύπρ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. παννίζω κατὰ τὸ σχῆμα *καρπίζω - ἀκαρπος* κττ. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2, 109.

1) *Ἀπάννιστος* 2, ὁ ἰδ.: *Ἀπαννον ὁ σωκάστιν* (ἐσωκάστιον). 2) *Ἀβλαβής, σῶος, ὑγιής*.

άπάνοιγμαν τό, Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπανοίγω.

Τὸ νὰ σηκώσῃ τις τὴν χεῖρα καὶ νὰ λάβῃ στάσιν ἐπιθέσεως κατὰ τινος.

άπανοίγω ἀμάρτ. Μέσ. ἀπανοίγμαι Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. ἀνοίγω.

Ἐκτείνων τὴν χεῖρα λαμβάνω στάσιν ἐπιθέσεως κατὰ τινος: *Ἀπανοίγεται νὰ κρούῃ ἄτον*.

άπανοιξιούθε ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀπαρ' ξιούθι Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀπαρ' ξιούθι Στερελλ. (Ἀρτοτ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ἐπιρρ. *ἀνοιξιούθε.

Ὅταν ἀρχίσῃ ἡ ἀνοιξις: *Ἀπαρ' ξιούθι θὰ πάῃ τοῦ πιδὶ 'ς τοῦ σκουλεῖο* Ἀρτοτ. *Ἀπαρ' ξιούθι λουγαριάζον νὰ βάλουν νὰ σκάψουν τ' ἀμπέλι μ'* Αἰτωλ.

άπανοστένω Πόντ. (Σάντ. Τραπ.) ἀπανοστύνω Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀπό καὶ τοῦ ρ. ἀνοστένω.

Γίνομαι τελείως ἀηδής, ἄνοστος ἔνθ' ἄν.: *Ἐπενόστυνεν τὸ φρεῖν* Τραπ.

άπανουρά ἡ, ἀμάρτ. ἀπανορά Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπάνω καὶ τοῦ οὐσ. οὐρά.

Δευτέρα οὐρά: Ἄσμ.

Εἶχε διπλὲς τοσοῖ κεφαλὰς καὶ τὴ θωριὰ μεγάλη κ' εἶχε γι ὀρὰ κὶ ἀπανορά.

άπανόψι τό, Θήρ. — Λεξ. Βλαστ. 278 πανόψι Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀπάνω καὶ τοῦ οὐσ. ὄψις.

Ἡ ἄνω ὄψις, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ἄρτου ἔνθ' ἄν.: *Ἐφαγες τὸ πανόψι Θήρ. Τὸ κατόψι εἶναι πρὸ νόστιμο ἀπὸ τὸ πανόψι αὐτόθ.* Συνών. *ἀπανωάρις 2, ἀντίθ. κατόψι.

άπαντένω Πελοπν. (Λακεδ.) Μέσ. ἀπαδένομαι Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀπαντιῶ. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. ἀντιῶ - ἀντένω, καταντιῶ - καταντένω.

1) Συναντιῶ Πελοπν. (Λακεδ.): Αἰνιγμ.

Χίλιοι μύριοι κατεβαίνουν | κὶ ἄλλοι δὲ τὸς ἀπαντένουν καὶ τοὺς κόβουν τὸ κεφάλι, | τοὺς ἀλλάζουν τ' ὄνομα (ὁ μύλος). Συνών. ἀνταμῶνω 5, ἀντένω 1, ἀπαντιῶ 1, σμίγω. 2) Μέσ. ἀποκρίνομαι Κέρκ.: *Τότες ὁ πατέρας του ἀπαδένεται καὶ λέει* (ἐκ παραμυθ.) Συνών. ἀπαντιῶ 2.

άπαντέχω πολλαχ. ἀπαντέχου πολλαχ. βορρ. ιδιῶμ. καὶ Τσακων. ἀπαδέχω Εὐβ. (Αἰδηψ.) Κρήτ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λακων. Μάν.) ἀπαδέχω Νάξ. (Βόθρ. Γλυναδ. Δαμαρ.) ἀπαδέχου Θράκ. (Αἰν. Μάδυτ.) Κυδων. Μακεδ. (Μελέν.) Μοσχονήσ. Λέσβ. (Πάμφιλ.) Σάμ. Σαμοθρ. ἀπαδέχω Μύκ. Σῦρ. Τήν. ἀσπαντέχω Ἰκαρ. παντέχω Βιθυν. (Κατιρ.) Ζάκ. Ἡπ. (Τσαϊαντ. κ. ἀ.) Καπ. (Ἀνακ. Τελμ.) Κύπρ. Πελοπν. (Αἰγ. Βασαρ. Βούρβουρ. Γέρμ. Γορτυν. Καλάμ. Κυνοῦρ. Λάστ. Πάτρ.) Προπ. (Κούταλ.) Χίος — ΙΒενιζέλ. Παροιμ. 102, 153 καὶ 231, 799 καὶ 234, 840 ΜΛελέκ. Ἐπιδόρπ. 102 — Λεξ. Μπριγκ. παντέχου Εὐβ. (Κύμ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Σχωρ.) Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Τσακων. παδέχω Θεσσ. Κεφαλλ. Κρήτ. Λευκ. Μέγαρ. Προπ. (Κύζ.) παδέχου Α.Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Θάσ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Σάμ. μαντέχω Κύπρ. Σύμ. σπαντέχω Καπ. (Ἀνακ.) ἀπαντεχένω Πελοπν. (Καλάβρυτ.) — Λεξ. Δημητρ. ἀπαδεχένω Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Κρήτ. ἀπαντιχένου Μακεδ. Στερελλ. (Καλοσκοπ.) ἀπαδιχένου Θράκ. (Αἰν.) Ἰμβρ. ἀπαδυχένω Μέγαρ. ἀπαντιχένου Μακεδ. Στερελλ. (Καλοσκοπ.) Τένεδ. παντεχένω Ἡπ. παντιχένου Ἡπ. (Δρόβιαν. Ζαγόρ.) Μακεδ. (Κοζ. Σνίχ.) παδιχένου Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θεσσ. παντυχένω Ἀθῆν. (παλαιότ.) Βιθυν. Εὐβ. (Ἀγία Ἄν.) Ἡπ. Θράκ. (Καλαμ. Μυριόφ.) Πελοπν. (Ἀμαλ. Μεσσ. Πάτρ.) — Λεξ. Μπριγκ. παδυχένω Κεφαλλ. Κύθηρ. Μέγαρ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) παντιχένου Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.) παδ' χένου Θράκ. (Καλόδ.) πανταχένου Μακεδ. (Γιδ.) Μετοχ. ἀπαντεχόμενος Ἡπ. παντεχόμενος Ἡπ. παντιχόμενος Ἡπ. (Ζαγόρ. Χουλιαρ. κ. ἀ.) Μακεδ. (Βελβ. Σέρρ. Σιάτ.) παδεχόμενος Κρήτ. παδιχόμενος Θεσσ. Τὸ μεσν. ἀπαντιέχω, ὁ ἐξ ἀρχ. *ὑπαντιέχω. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1, 134 κέξ. Ὁ τύπ. ἀσπαντιέχω κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. ἀσπετιάρω. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ.

